

Sayın Mehmet Öztürk'e Açık Mektup...

Sevgili Mehmet Öztürk,

Bir süre önce siteye yolladığınız mektuptaki iyi dilekleriniz için teşekkür ederim. İnşallah Türkiye'ye varışımızda tekrar (ilkini ne yazık ki hatırlayamıyorum) buluşur, konuşuruz.

Mektubunuzda isim vermeden bahsettiğiniz 'İzmirli' bir denizci hakkında bazı eleştirilerde bulunmuşsunuz. Bahsettiğiniz denizciyi tanıyorum. Seyahatine çıkmadan önce birkaç kere buluşmuş, yolculuğu hakkında konuşmuştuk.

Dünya turunun henüz ilk günlerinde telefonla da konuşmuştuk. Çok zor durumdaydı. Yunan adaları arasında seyrederken teknede düşüp belini incitmiş. Sancıları yüzünden kıpırdamakta dahi zorluk çekiyormuş. Teknede sürünerek yürümeye çalışıyormuş. Ne yapacağını bilemiyordu. Telefonda teselli edici birkaç şey söylediğimi hatırlıyorum. Açıkçası geri döneceğini düşünmüştüm. Ama o yola devam etti ve seyahatini tamamladı.

Küçük bir tekneyle dünyayı dolaşmak kolay iş değil. Evet, bugün on beş yaşındaki çocuklar da dünyayı dolaşiyor. Ancak bu seyahatler küçük bir tekneyle dünyayı dolaşmanın zorluğunu ortadan kaldırmıyor. O çocuklar yetişkin insanların dahi güçlülükle üstesinden gelebildikleri bir şeyi başarmış, büyük bir cesaret ve dayanıklılık göstermiş oluyorlar.

Amacım 'İzmirli' denizciyi savunmak değil. İhtiyaç duyarsa sanırım bunu kendisi yapabilir. Damdan düşenin halinden en iyi, damdan düşmüş olan anlarmış. Ben de daha önce küçük bir tekneyle (Bu arada 'İzmirli' denizcinin teknesi Uzaklar'dan yarım metre küçükmüş. Bunu yeni öğrendim.) benzer bir seyahat yaptığım için, birkaç noktaya değinmek hakkını kendimde buluyorum.

İnanın bu tür seyahatleri yapmak öyle görüldüğü kadar kolay değil. Biz nedense hep kolay ve güzel yanlarını hatırlayıp yazıyoruz. Ancak gerçekler biraz daha farklı. Yaptığımız iş tabii ki kahramanlık değil. Sadece güç olduğunu söylüyorum. Sizin eleştirdiğiniz konular doğru olsa dahi, ben gene de 'İzmirli' denizcinin övgüye layık bir seyahat yaptığını düşünüyorum.